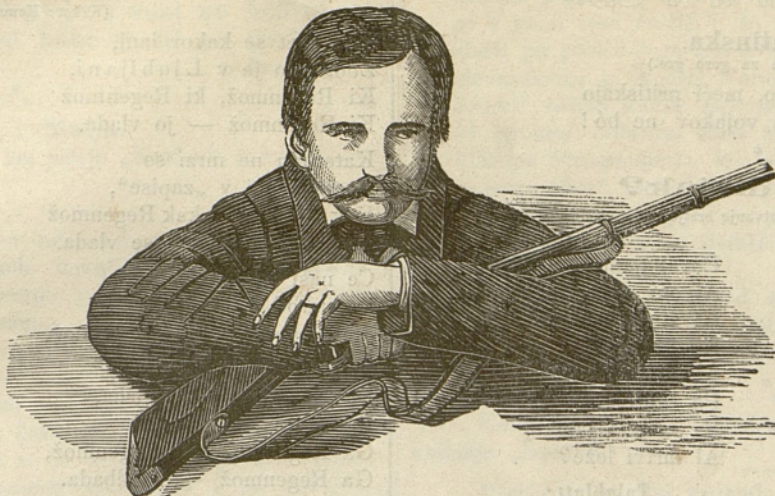

Slovinci!

Ne udajmo se!!

Živio!!!

Slavjani!

Zjedinito se!!

Živio!!!

JURI S PUŠO.

Dolgočasen list — za Lahone, Nemškutarje i druge nerodne ljudi.

Strela udri iz višine — Izdajalca domovine! — —

JURI S PUŠO zabavlja vsako drugo in zadnjo nedeljo v mesecu. — Ako bi utegnola Policija kako število konfiscirati, — pa saj imamo tiskovno svobodo!

JURI S PUŠO velja veliko, ali pošljamo ga po vsi avstrijski deželi le za malo denarjev, i sicer celo leto za 1 f. 20 kr., 6 mesecev za 60 i četrta leta za 30 kr.

JURI S PUŠO se dobiva v Trstu: pri knjigarju Münstru, in v tobakarni nasproti c. kr. pošte. — Za 5 kr. ga lahko vsakdo, še Lahon! — v žep vtakne

Kake čevlje je napravil iz „diplomove“ kože

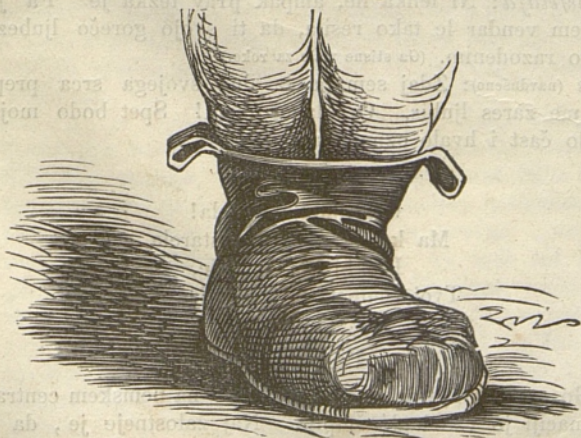
1. Goluchowski:

3. Belcredi:

2. Schmerling:

4. Beust:

Znano je č. naročnikom, da nam je gospa policija dva lista konfiscirala, i sicer 1) zvnredni list „Juri s pušo na taboru“ zarad izpisov: „Nazaj!“, „Nemškutarjem!“ in „Slovensko mesto Trst“; — 2) redni list „Juri s pušo“ 6. št. zarad izpisov: „V Krajni smo gospodje mi!“ in „Zlata abeda.“ Državni pravdnik nas dolži kaljenja javnega miru po §. 302, in tržaški lahoni se zelo veselé, da pr. mesec „Juri s pušo“ dvakrat pred porotnike pride! Kaka osoda nas čaka, sicer ne vemo, ali naj se zgodi karkoli hoče, našega programa nikakor ne premenimo, temveč na ves glas bomo vpili: **Slovinci ne udajmo se! Slavjani zjedinito se!**

G. H. Martelanec.

Dalmatinska.

(Kakor: Solnce za goro gre.)

Puške se bliskajo, meči pritiskajo
Kmalu več tukaj vojakov ne bó!

* *

Kdo je divjak?

(Kakor: „Popotvanje bratje.“)

Slava:

O Laibacher Talgblatt!
Odgovor daj Slavi:
Kako se nek onim
Ustajnikom pravi,
Ki vjetim vojščakom
Lasú ne skrivé,
Neg čile i zdrave
Med svoje spusté?

Talgblatt:

To so Dalmatinci,
So strašni divjaki,
Da težko na svetu
Dobé se še taki,
Teh vstajnikov divjih,
Slovanske krvi,
Kultura še nemška
Oblizala ni.

Slava:

Povej nam o Talgblatt!
Al oni so bolji,
Ki streljajo ženske,
Ko vrabce na polji,
K' so prišle po bitki,
Po brate, možé,
Ki ranjeni tamkaj
Al mrtvi ležé?

Talgblatt:

To večidel nemški
So naši vojaki,
Omikani strašno
So to svobodnjaki.
Da nemški kulturi
Pa čast pomnožé,
V omikani jezi
Tud ženske moré.

* *

Crnetu.

Poslanca slovenskega naj bo sram,
Ki se ne briga za naš program.

Komur program naš ne diši,
Naj le mandat svoj položi.

Komur se toži z nami hodit',
Naj se gre kamor hoče — solit.

* *

HYMNUS

avstrijsko-nemških, bürokrotnih „svobodnjakov.“

(Po napovu: „Klobase, klobase, klobase ljub'mo mi.“)

Mi smo za ustavo vneti,
Ker „svobodno“ čmó živeti.
Svobódo, svobódo, svobódo ljubimo.

Če Slovan nam ne podá se
Zgrábimo ga koj za lase.
Svobodo itd.

Konstitucionalisti
Smo samó mi decembristi.
Svobodo itd.

Mi skovali smo ustavo,
Dali vsem smo ravno pravo.
Svobodo itd.

Kar je slavskega naroda,
Čaka ista vse osoda.
Svoboda itd.

Da jih bomo — z bükratrom,
K' se ne dajo s konkordatom.
Svobodo itd.

Ravnopravnost ta bo draga,
Al „svoboda“ vse premaga.
Svobodo itd.

Skušnja nam vže potrjuje,
Da se to vže izvršuje.
Svobodo itd.

Vže dobile šole naše
Bükrate so za paše
Svobodo itd.

Šolmoštri b'do vse storili,
Da bi bolje nam služili.
Svobodo itd.

Saj ni ništa zaprtije,
Ako kdo Slovana vbije.
Svobodo itd.

Če pa kdo se nas dotakne,
Osem mesecev ječe stakne.
Svobodo itd.

To vedó na južni strani,
Kakor severni Slovani.
Svobodo itd.

Vse m veljá ustava nova,
„Ravnopravnost“ je gotova.
Svobodo itd.

Kdor de, da ni ravnopraven,
Ima torej — greh naglaven.
Svobodo itd.

Mnogo smo si prizadjali,
Da smo to „prostost“ skovali.
Svobodo itd.

Res na svetu nam enaki,
Ne dobé se — svobodnjaki.
Svobodo itd.

Vsa Nemčija to spričuje,
Ter nas v zvezde povzdiguje.
Svobodo itd.

Le Slovan nam še zabavlja,
Se „svobodi“ zoperstavlja.
Svobodo itd.

Al če tud se čéz njo spravi,
V teku vendar je ne vstavi.
Svobodo itd.

Naše ga „svobode“ sila
Bode — v drobni prah zdrobila.
Svoboda itd.

Spomin na ljubljanski deželni zbor.

(Kakor: Komar je mož.)

Vže spet se kakor lani,
Zbor'valo je v Ljubljani,
Ki Regenmož, ki Regenmož
Ki Regenmož — jo vlada.

Kater'mu ne mrzi se
Pogleda naj v „zapise“,
Kak Regenmož, kak Regenmož
Kak Regenmož — se vlada.

Če naši so le vstali,
Za narod se pognali,
Jih Regenmož, jih Regenmož,
Jih Regenmož — napada.

Da Kromer se ne vpeha,
Rentačiti ne neha,
Ga Regenmož, ga Regenmož,
Ga Regenmož — spodbada.

Tud vlada kakor dekla
Je vselej z Nemci vlekla,
Ker Regenmož, ker Regenmož
Ker Regenmož — je vlada.

Posebno ko se zmen'jo,
Tud naši za Sloven'jo,
Jih Regenmož, jih Regenmož
Jih Regenmož — zlo zbada.

Pa davke vse neznane,
Naj vlada tud na rame
Le Regenmož', le Regenmož',
Le Regenmož' — naklada.

* *

Gospa Treibinsfeldja pa Beloves.

Treibinsfeldja (sama, poje): On misli, on rajta,
Da njega štímam,
Ne vidi, kako ga
Za norca imam. Ha, ha, ha...

Beloves (nastopi): Spet poješ i se smejaš! Kaj si pa pela, ljuba moja?

Treibinsfeldja: Od tebe, srček moj dragi! sem pela, ker te resnično iz vsega srca ljubim.

Beloves: Če me resnično ljubiš, zakaj pa nisi mojemu prijatelju Hrabremu dovolila na novo mesto preseliti se?

Treibinsfeldja: Iz ljubezni do tebe, srček moj dragi!

Beloves: Zakaj pa Kovača, Breitmäulerja, Mitternachtsa i druge očitne nasprotnike moje v službo jemlješ, a mojega prijatelja Ravnega si po svetu pognala i zdaj spet vrlemu P. Ircu zobé pokazala?

Treibinsfeldja: Vse iz ljubezni do tebe, duša moja! (Prime ga ljubeznjivo za roko.) Poglej, srček! tukaj imam spet neko nalogo rešiti, s katero bodem ljubezen proti tebi na novo pokazala. (Pokaže mu mali listič.)

Beloves (vzame listič i bere): Levec: 8 mesecev = Šray: x — — oho! to je pa najleža računska naloga. —

Treibinsfeldja: Ni lehka ne, ampak prav težka je. Pa jaz jo bodem vendar le tako rešila, da ti svojo gorečo ljubezen na novo razodenim. (Ga stisne malo za roko.)

Beloves (navdušeno): Zdaj sem pa iz dna svojega srca prepričan, da me zares ljubiš. Oj blagor meni! Spet bodo moja usta tvojo čast i hvalo oznanovala. —

* *

Oj Ljubljana bela!
Ma kolesa Tvoja zastarela,
Da bi tékla bolje,
Tvoj Šenpeter Ti ponuja olje.

* *

Periculose.

Gospa Avstrija je nevarno zbolela na nemškem centralizmu. V Dalmaciji jo vže hudó ščiplje. Naj žalostneje je, da uboga žena od pravega zdravila, kateremu se federalizem i ravnopravnost pravi, nič slišati neče, nego se raji v velikih bolečinah zvija i na turškega dr. O. Tomána naslanja, ki je revež že bolehnjeji od nje, ker vže več časa tako rekoč brez duše životari. Bati se je, da ne bi več ko na pol mrtvi podpornik njen tud i nje za seboj v grob ne zavlekel!

Nekim „staricam.“

Če ste stare, prav, pa babje*) vsaj ne bodite,
S takim orožjem boré babe se ne pa možjé!

Iz Štajerskega.

**

Komar i Muha.

Muha: Komarček! si li bral, kaj pišejo „Novice“ o zedinjeni Sloveniji?

Komar: Kaj tacega?

Muha: One pravijo, da moramo mi najprej državno ustavo tako preurediti, da nam bode dovolila Slovenijo napraviti, sicer je vse naše prizadevanje i glasovanje za zedinjeno Slovenijo smešno i brezvspesno.

Komar: Po tem takem so „Novice“ tako modre, ko tisti, ki je rekel: če hočeš vrabca vloviti, mu moraš najprej malo soli na rep potresti. — Zdaj je treba — kakor je znano — za preuredbo novoskovane državne ustave $\frac{2}{3}$ večine, zoper obveljavo njeno potrebovala se je le ena tretjina, i vendar niso mogli naši državni poslanci zoper njo i za zedinjeno Slovenijo s Poljaki, Rusini i Tirolci vred nič opraviti. Pa kako bi kaj opravili, ko si pri predelavanji ustave za zedinjeno Slovenijo še besedice spregovoriti upali niso, kar imajo največ „Novice“ na vesti, ker so nesrečnemu „oportunstvu“ naših drž. poslancev potuho dajale ter vse rodoljube slovenske, ki niso ž njim zadovoljni bili, kot nezrele i nepraktične politikarje strašno zaničevale. To se je godilo vže pred dvema leti i vendar se „N.“ zdaj čenčati drznejo, da zahtevamo sina pred očetom. —

Muha: Meni se zdi, da modre „N.“, ki so poprej za dobrega očeta slabo skrbele, tudi za sina zdaj preslabo skrbé. Kajti v resoluciji ljubljanskega deželnega zbora, ktero one zagovarjajo, zahteva se najprvo i najbolj le večja avtonomija za posamesne dežele, a zedinjena Slovenija se v njej izrečno še imenuje ne, dasiravno je očitno, da bi večja avtonomija brez zedinjene Slovenije samo kranjskem Slovincem pridovala, vse druge — torej večino — pa še bolj tlačila. Ni torej šala, ampak prava istina je, da sta dr. Toman i Svetec v tej resoluciji zedinjeni Sloveniji „polža“ za voznika dala. Naj čudneje je pa to od dr. Tomana, ki je sicer silno vnet za hitro vožnjo, tukaj pa, ko nam gre za „Slovenijo“, nam je pa „polževo“ železnico napravil.

Komar: Primaruha! zdaj si pa pravo zadela, Muha. Vidim, da imaš skrite talente i da tudi mušja pamet nekaj velja. Jaz sem povse tvojih misli, draga moja Muha. Slovenci ne smemo se nič bati, nič ne omahovati, odlašati ali na državni zbor se zanašati, ampak vselej i povsod pri vsaki priložnosti zlasti pak v deželnem zboru naravnost i neprestrašeno najprej „zedinjeno Slovenijo“, brez katere ni za večino naroda našega nobene rešitve ne pomoči, izrečno zahtevati, kajti, ako si je mi sami zahtevati ne upamo ali zahtevati ne čemo, nam je gotovo tudi nobena ustava na svetu nikdar dala ne bode. Pečena piščeta nikomur sama v usta ne leté. Živili torej vsi oni slovenski poslanci, ki so se vže neprestrašeno za zedinjeno Slovenijo potegnili.

Muha: „Novice“ pa pravijo, da so po „vsestranskem i mirnem premišljevanji“ spoznale, da niso nič posebnega storili oni poslanci naši, ki so se neprestrašeno za zedinjeno Slovenijo potegnili, češ, da jim se zarad tega „junaštva“ nič hudega zgoditi ne more, dokler v Avstriji sedanja vlada gospodari.

Komar: To je logika, da Bog pomagaj! Kaka sedanja vlada ljubeznjivo boža one možake, ki se neprestrašeno za zedinjeno Slovenijo potezajo, imamo najnovejši zgled nad vrlim Kranjskim županom, ker je slavno c. k. namestništvo ljubljansko v Kranj telegrafiralo, da se vrli mož zarad te strašne „pregrehe“ ne sme več za župana voliti. — Pa če bi tudi res bilo, kar „Novice“ trdijo, da se pod sedanjo, Slovanom toliko sovražno vlado ni celó nič bati, da bi se komu zaradi neprestrašenega potezanja za zedinjeno Slovenijo le za las hudega zgodilo, — je smešno do kraja, če so „Novice“ i njih privrženci: ljubljanski i goriški oportunci, „po vsestranskem, mirnem i treznem premišljevanji“ sklenili, svojo „neprestrašenost“ še le za oni čas prihraniti, kader bo v Avstriji tudi Slovanom prijazna i pravična vlada državno krmilo v rokah držala. Vsi taki oportunski „junaki“ naj gredo — rakom žvižgat!

*) Greuter bi rekel: pfui!

Muha: Pa naj nikar ne pozabijo tudi Marušičevih smrdljivih „vestes nuptiales“ s seboj vzeti; kajti vsi pravi Hrvatje so z nami vred častili i še časté Jelačića i Strossmajerja, zlasti pa poslednjega kot zvezdo prve vrste na nebu jugoslovanskem; g. Andrej Marušič pa v svoji domovinski „svatovski“ obleki kadilo potresa sedanji vladi i njenim organom, ki spomin Jelačića bana sramoté i diko Jugoslavije — biskupa Strossmajerja, ker neče v rog lačnih rauchijanskih „oportunašev“ trobiti, kot prenapetega i nevarnega človeka zaničujejo i preganjajo, — pa vendar se drzne ta slovenski oportunček se celó z Jelačićem i Strossmajerjem primerjati. Kaj ni to od sile?

Komar: Se vé, da je to od sile; ali tudi tebe, draga moja Muha, je škoda, da si zarad oportunskega Marušiča i njegove svatovske „Domovine“ življenje greniš. —

**

Kedaj bodo neki Dalmatinci spoznali, da je Lapenno najboljše „lapniti“?

Radovednež.

Pjekjet Sjaj, kaj vstima!

Kamencan.

Jutri o pol devetih!

Dalmatinci avstr. vojakom.

Levo smo vam podali, tu imate še desno!

Galiski Rusi Poljakom.

Ako Giskra pade, prevzamen jaz rad njegovo službo in obljubujem, da bom vsakej narodnosti po moči vstregel.

† Zakrajsek.

Davno sem se že ozdravil, pa še zmeraj pisarijo, da me neka kriza tlačí.

Napoleon.

Kako bo že neki s tem kraljem v Španjelih?

Tudi en kandidat.

Ali bi ne bilo dobro na prihodnjem koncilu postaviti dogmo o Svetčevej infalibilitati?

Eckardinal slovenski.

Siti smo že medvedovih hrušic!

Ljubljanski nemškutarji narodnemu postopaču.

Podpisani naznanja občinstvu, da je odprl ravnokar slovenski dom, v katerem se dobi brezplačno 25 ali 50 — palic.

Pajek.

Hermanu i Tonkliju.

Bedaka neumna!!

Svec.

Tega nam še manjka!

Črne.

**

Liberi pensatorji

kjih je v Trstu boje 300, vzéli so si kaplana i mu plačujejo vsaki 1 sold na dan. Zdaj je vprašanje: ali imajo *liberi pensatorji* vendar še kaj vére, da si kaplana najmejo, ali — nijma kaplan nikake vére, da je šel mej nje?

**

Na zdar Sloveniji!

Živi, živi, Slovenija!

Naj bodočnost ti bo mila,

Krepko kličem Ti na zdar!

Tujec naj te zupusti;

Naj bo ta-le poezija,

Sicer pa naj Slave sila

Tebi, Slovenija! v dar.

Vse polomi mu kosti.

Šopek rožic iz planine

Jasno naj ti solnce sije,

Ti položil rad bi v dar;

Naj svoboda ti žari:

Vse za blagor domovine,

Kdor ti sužnje spone vije,

Majki Slavi na oltar.

Naj nebó ga pogubi!

Vinko Gregorič.

**

Živili! Juhiji!!

Mi smo sini majke „Slave“,

Ljubimo se, podajaje

To nas srčno veseli,

Drug si družemu roké,

Čvrste tudi smo postave,

Vražjo šaro v kot metaje,

Moč junaška v nas živi;

Naj jo izmetó metljé;

Toraj zaukajmo vsi:

Torej zaukajmo vsi:

Živili!

Juhiji!

Bratovski smo rod slovenski,

Mi smo zložni, ene misli,

Krepki, kakor grada zid,

Enega smo vsi duhá,

Naj se péni vrag peklenski,

Naša nam krepost je v čisli,

Ne nehamo — „Živ’jo“ vpit’;

In „korajža“ nam veljá;

Torej zaukajmo vsi:

Ukamo, vriskamo vsi:

Živili!

Juhiji!!

Bičekov fanto.

Klobasijada.

(Narodna, za sedanji zimski čas primerna pesem.)

Kader jame zmrzovati,
Pitance začnemo klati.
Klobase, klobase, klobase
ljub'mo mi.

Se prijateljstvo potrdi,
Zginejo vsi sumi grdi.
Klobase itd.

Delati klobase damo,
Dobro jih napraviti znamo.
Klobase itd.

Jemo vsi klobase radi,
Naj smo stari ali mladi.
Klobase itd.

Nikdo jih ne dela za-se,
Pridemo skup na klobase.
Klobase itd.

Bog poživi gospodarja,
Ino vsac'ga klobasarja!
Klobase itd.

Se s klobasami mastimo,
Žejo vinčekom gasimo.
Klobase itd.

Živi Bog tud gospodinjo,
Ki nam je zaklala svinjo!
Klobase itd.

Večer nam takó se krajša,
I življenje se poslajša.
Klobase itd.

Je klobase naredila,
Ter nas ž njimi pogostila.
Klobase itd.

Klobasjado prepevati
Vsak Slovenec mora znati.
Slovence, Slovence, Slovence ljub'mo mi.

Nove narodne pesmi.

„Ti, nocoj pripravi škaf vode, in jej primešaj steklenico tinte, da jih polijeva“, veleva je skrbno moj gospod. — Ka-a-j zlodja, ali imate sopet „grila“ v glavi, ali kali“, zarezim nekoliko nejevoljen, ker sem bil že ves utrujen. Ali ko gospodu v obraz pogledam, pa mi je kar sape zmanjkalo, takov je pa bil, kakor da si ga z vislic snel. „Le napravi le, ubogaj me; ah, kaj bo, kaj! Nič dobrega ne slutim, sinoč sem imel grozopolne sanje. Senjalo se mi je, da sem po človeške krvi brodil, tekla je, da bi gnala mlinske kamne tri.“ Gospod zajoče, in tudi meni se je bridko naredilo.

„Kaj bo z vodo?“ vprašam čez nekaj časa. — „I kaj ne veš, da mi pridejo „ofreht naredit za god?“ — „Nič ne vem; kteri pa pridejo? Morda gutgajgarji? Če ti pridejo, dava jim trpentina piti, da bodo dišali po njem, kaj ne?“

„Oh nikari ne bodi tako nagajiv, gutgajgarji ne pridejo, ne smejo nikamor.“ — „Kteri pa? Kje pa imate še kako žlahto?“ — „Ali nič nisi še slišal, da peslajnarji pridejo?“ — „Hem, te krote, ali se jih kaj bojite? Deset tacih na en prst, pravim. Kaj nimate nič več korajže? Le pomislite, kako ste se na gori ruvali z njimi, kako ste jih metali ob tla, kot snope. — Veste kaj, jez grem po Friceta, ta bo dober; če bo le stopil, pa bo koj tri strl. Tudi očka kovača bom naprosil, da pridejo z mehóm. Boste le videli, ko bodo meh napeli in začeli pihati ž njim, kako bodo plevarji leteli od hiše prav tako kot listje od drevja.“

Ravno sem se spustil po stopnicah iskat pomoči, kar začujem daljno bučanje. Zdej pa le nazaj, prepozno je, si mislim. Hitro skočim k gospodu rekoč: „Že grejo, se že slišijo; skrite se pod dežo, ali pa splezajte v dimnik.“

In res so prihrumeli, da je zemlja bobnela pod njimi ravno tako, kakor takrat, ko je Lamberger junak dirjal skozi Ljubljano nad Pegama. Čuli so se divji klici: „Živijo Regenmož! Hoh nemškutarija! Slava vitezu prokletih grabelj!“ — Strašna gnječa je bila pod gradom, kar rebra so pokale vošilcem, ko so se pevci uvrstili, zapeli so bajm cigarenšajn te-le neslane:

Korel nemški	Kdor si tukaj
Strah slovenski	Le zaukaj
Blatnovaški ti!	Prav brez vse skrbi!
Straža z raja	Korel nemški
Ga obdaja,	Strah slovenski
Ker se nas boji.	Dolgo naj smrči!

„Nezakonska klobuta.“

Kaj pa je tebe treba biló	Al te je treba bilo al ne,
Klobuta gorka, lejte si no!	Vendar presrčno grejš mene.
Ustni plaveli, tresli ste se,	Meni nebó odprto se zdi,
Iskre oči pa jókale se.	Kedar klobuta me obleti;
Moji se mene sram'vali so,	Res neprijazno pogladi me
Dečki za mano tekali so.	Roka kmetavska, žulava je.
Ona, ki ljuba bila mi sta,	Ako drevarja vjemete mi,
Varuha moja, zdirjala sta.	Kupim vam vina maslece tri.
Šla sta po mestu, vedi Bog kam.	Brzo na Žabjek tiramo ga,
Grabelj i mene, prav'ta, je sram.	V ječo temotno vržemo ga.
Kaj pa je tebe treba biló,	Ričet bo zobal trideset let,
Klobuta ti, lejte si nó!	Prejden zagleda solnčice spet.

Klobute treba nij mi biló,
Vendar bom pomnil vekomaj jo!

Kedar so odpeli, odprem okno, pomolim skozi svojo kuštravo glavo, in se glasno zahvaljujem: „Lepa hvala, la č enpergarji, cvajer bi vam dal, pa ga ravno nemam. Še enkrat: Lepa hvala v imenu mojega gospoda, ki se v kotu trese kot šiba na vodi, ali pa da vam prav po gorjanski povem: trese se, kot želodár pod gorjančevo prekljo. — Vem da ste žejni, toraj gospoda potrpite!“ — Na to skočim in zgrabim škaf s počrnjeno vodo, ter jo treščim na vošilce.

Národní postopač.

Pesem slovenskega Hanza Sachsa.

(Noč je. Naš čevljar-poet sedi na svojem trinogatem stolčku in kuje drugi čevelj za nekega glasovitega Slovenca, dr. Samsona. Med delom poje:)

Ti drugi svetli čevlj moj,
Zgotovljen bodi še nocoj.
Da jutri par bo imel go spod,
Ter ž njim pobahal se povsod.
Pika poka, pika poka,
Pika poka, pika pók!

Gospod, čegar so čevlji ti,
Slovénski Samson se velí.
Pred njim še Dežman trese se,
Ki mirno s'cer Slovence žrè.
Pika poka, pika poka,
Pika poka, pika pók!

On najbolj dobro vé in zná
Kje hudo sklí nemškutarja;
In ko jaz tú-le po žeblih
On bije po nemškutarjih.
Pika poka, pika poka,
Pika poka, pika pók!

Vže prav takó, vže prav takó,
In le naprej še tak' srčno,
Pa kmalo bomo lepše dni
Imeli mi Slovenci vsi.
Pika poka, pika poka,
Pika poka, pika pók!

Če čevelj kdaj raztrga se,
Zakrpat ga spet lahko je,
Ko b'se Slovén'ja strgala,
Zakrpati se več ne dá.
Pika poka, pika poka,
Pika poka, pika pók!
„Zato le vrage udrimo,
Slovén'je da ne strgajo“,
To moj pohlevni nasvet je,
Ki kranjski Hans Sanchs zóvem se!
Pika poka, pika poka,
Pika poka, pika pók!

Filodemus.

Listnica vredništva.

Gosp. J. B.-g. Fužine: Vašo željo smo spoznili; poprašajte pri dotični pošti. — Gosp. M. K.-č v Mariboru: Tudi vam smo vse liste skupej poslali. — Gosp. Re snobí i dr. gg. dopism.: Pride vse na vrsto. — Gosp. Filodemus: Srčna hvala; zahtev ano reš homo poslali. — Več gospodom: Z 2. i 4. št. „Zarje“ nij več mogóe vstreči. — Gosp. M.-r, kavarnar v Gorici: 10 s. premalo poslali. — Gosp. Národní postopač: Kako se pa kaj počutite — na Kitajskem?